

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Indictio, Acta & Decreta Synodi Diœcesanæ Paderbornensis

Diözese <Paderborn>

Nevhvsii, [1688]

Tit. V. De Testamentis & eorum Executione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36013

cum illis ullam consuetudinem habere audeant, alioquin pœnis à sacris Canonibus vel Statutis Ecclesiarum impostis puniantur. Quod si à Superioribus moniti ab ijs se non abstinerint, tertiâ parte fructuum, obventionum ac proventuum beneficiorum suorum quorumcunq; & pensionum ipso facto sint privati, quæ fabricæ Ecclesiæ aut alteri pio loco arbitrio Episcopi applicetur. Si verò in delicto eodem cum eâdem vel aliâ fœminâ perseverantes secundæ monitioni adhuc non paruerint, non tantùm fructus omnes ac proventus suorum beneficiorum & pensiones eo ipso amittant, qui prædictis locis applicentur, sed etiam à beneficiorum ipsorum administratione, quoad Ordinarius etiam uti Sedis Apostolicæ delegatus arbitrabitur, suspendantur. Et si ita suspensi eas nihilominus non expellant, aut cum eis etiam versentur, tunc beneficijs, portionibus ac officijs & pensionibus quibuscunq; Ecclesiasticis perpetuò priventur atq; inhabiles & indigni quibuscunq; honoribus, dignitatibus beneficijs ac officijs imposterum reddantur, donec post manifestam vitæ emendationem ab eorum Superioribus cum ijs ex causa visum fuerit dispensandum. Sed si eas semel dimiserint, intermissum confortium repetere, aut alias huiusmodi scandalosas mulieres sibi adungere ausi fuerint, præter prædictas pœnas Excommunicationis gladio plectantur. Nec quævis appellatio aut exemptio prædictam executionem impediât aut suspendat. Supradictorumque omnium cognitio non ad Archidiaconos nec Decanos aut alios inferiores, sed ad Episcopos ipsos pertineat, qui sine strepitu & figurâ Judicij & solâ facti veritate inspectâ procedere possint. Clerici verò beneficia Ecclesiastica aut pensiones non habentes juxtâ delicti & contumaciæ perseverantiam & qualitatem ab ipso Episcopo carceris pœnâ, suspensione ab Ordine ac inhabilitate ad beneficia obtinenda alijsve modis juxtâ sacros Canones puniantur.

T I T U L U S V.

De Testamentis et eorum Executione.

I.

EXperientia docet quàm sit periculosum quantumque detrimenti adferat testamentariam dispositionem ad extremum vitæ terminum differre, quapropter volumus & injungimus omnibus Civitatis & Diœcesis nostræ Pastoribus, Vicepastoribus & Concionatoribus ut subinde Auditores suos seriò moneant, ut ultimæ voluntatis tabulas maturè condant atque tempestivè domui, rebus, & bonis suis temporalibus consulant, ne instante morte ægri & anxij circa mox relinquenda magnis conficiantur molestijs non sine periculo sæpè salutis æternæ amittendæ.

2. Hortentur similiter ut testamentum suum extrâ gravioris noxæ conscientiam faciant, totamque dispositionem ad bonum finem dirigant, ne vanitate potius memoriæ post mortem relinquendæ vel quovis alio sinistro ducti affectu, quàm Dei & proximorum amore permoti operis boni merito spolientur.

3. Quod si testamenta condere volentes cum aliquo vel aliquibus publicas habeant inimicitias, non solùm animitùs ignoscant, sed in præsentia aliorum, quod ignoverint, testatum faciant & cum odore virtutis decedant. Quod si alios offenderint, expedit ut ad veniam petendam amicos destinent, & pro modo offensæ satisfaciant, reconciliatioque subsequatur. An verò inter præsentés ea sit consicienda, prudentis Judicij æstimandum relinquitur, cum inter præsentés aliquando controversias componi non sit consultum, occultæ inimicitia secretò quoque dirimantur.

4. Quamvis testatores numerosam habuerint prolem vel consanguineos, meminerint tamen Christum scribere cohæredem, nisi hæreditas fortè sit adeo tenuis ut necessarijs hæredibus seu liberis ad sustentationem honestam necessaria videatur, & legatis minuenda non judicetur.

5. Si Testatoribus nulli fuerint fratres, sorores, alijsve cognati indigentes, liberalioribus legatis ad pias causas animarum suarum saluti optimè consulent, benefaciendo scilicet pupillis, orphanis, viduis, pauperibus, captivis, peregrinis & ægris, præcipuè Ecclesijs earumque ministris penuriâ laborantibus. Insuper laudabile erit debitoribus vix solvendo existentibus integrum debitum vel partem ejusdem remittere.

6. Idcirco

6. Idcirco quilibet dives Deum timens animæ suæ bene providebit, si aliquam partem substantiæ pijs usibus testamento relinquat, imprimis autem ut Parochialem suam Ecclesiam, si eguerit, majorum consuetudine & pietate pro ratione fortunarum suarum pio legato honoret.

7. Confessarij, ut majori Spiritûs libertate & fructu animas juvare possint, scriptioni testamentorum non intersint, aut testatori nominatim suadeant, cui aut quibus hæreditatem vel legata relinquat, præsertim verò propriarum Ecclesiarum importunum patrocinium non suscipiant, nisi paupertas vel alia necessitas aliud postulet; Pro consilio requisiti in genere opera pietatis commendent & electionem Testatori omninò liberam relinquunt.

8. Meminerint Ecclesiastici, quod singulariter lex charitatis exigat, ut Ecclesiæ & pauperibus beneficiant, proinde in suprema voluntate declarandâ non propinquitate & sanguinis inclinatione moveantur, sed Ecclesiæ Dei utilitatem pauperumq; sublevamen sibi proponant.

9. Considerent etiam periculum suum, si mox ad tribunal Christi rapiendi deque omnibus usque ad extremum quadrantem rationem reddituri facultates sibi creditas ex patrimonio Christi & bonis Ecclesiasticis provenientes maluerint propinquis & consanguineis, quàm Christo & ejus Ecclesiæ atque pauperibus relinquere.

10. Venerabili Clero nostro in & extrâ Civitatem nostram Paderbornensem testamenta condere & de rebus etiam beneficiorum absque solemnitatibus à jure civili requisitis validè & licitè disponere permittitur, Episcopali quidem Privilegio, inhærendo tamen Canonicis Sanctionibus volumus, ut omnes Ecclesiastici Civitatis & Diocesis nostræ Paderbornensis testamenta sua in præsentia Notarij vel Pastoris duorumque ad minus testium condant, vel in scriptis voluntatem suam propriâ manu subscriptam, signatam & oclusam Notario vel Pastori coram duobus testibus exhibeant & in charta hujusmodi contineri ultimam suam voluntatem declarent. Notarius verò aut Pastor in dorso chartæ hunc actum scribat & subsignet: Dispositiones aliter factas nullas & invalidas, legata tamen ad pias causas propriâ testatoris manu scripta vel subscripta sine Notario & testibus subsistere declaramus.

11. Ne Testamenta Ecclesiasticorum casusq; ab intestato diu detineantur & occultentur, interea verò hæreditates expilentur, Executores post mortem Ecclesiasticorum testamenta Vicario nostro infrâ triginta & unum dies unâ cum legati inventario exhibeant, approbationem & facultatem exequendi petant, nec non juramentum de fideliter exequendo præstent, anno elapso accuratam rationem reddituri. Hoc tamen decreto non intendimus statutis aut Privilegijs Cathedralis Capituli nostri de condendis testamentis & executione eorum ullo modo derogare.

12. Quandoquidem omnium ultimarum voluntatum & piarum dispositionum supremi Executores & Tutores sunt Episcopi, per illos vel maximè providendum est, ut Testatorum Ordinationes fideliter executioni demandentur, non rarò autem accidat, quod tam Clericorum quàm Laicorum extremæ voluntates & testamenta, ad pios etiam usus legata & relicta dolosis machinationibus variè impediuntur, retardentur, aut in alios usus expendantur. Ideò Vicarius noster sedulò advigilet, accuratamque curam gerat, ut testatorum desiderio & voluntati plenè satisfiat, nec ad pios usus destinata in alios impendantur.

13. Si Clericus quispiam planè intestatus vel sufficienti & legitimo testamento non condito decesserit, ejus hæreditas describatur, ex beneficijs Ecclesiasticis provenientia, solutis funeralibus & debitis, ad usus pios in refrigerium animæ defuncti à Nobis præscribendos applicentur, patrimonialia verò hæredibus ab intestato relinquuntur.

14. Executorum officium quamvis passim appetatur, grave sane est & molestum, tenentur siquidem Executores non solum ultimam testatorum voluntatem accuratissimè temporibus præscriptis exequi, verùm etiam in obligationem eorundem succedentes testamenta, quorum Executores deputati fuerunt, debitæ executioni promptissimè demandare.

15. Justam conaquerendi creditoribus præbent occasionem Executores, dum statum & vires hæreditatis defuncti ignorant, multos minùs necessarios sumptus in funeralsia profundunt, & sine decreto Judicis proprijs ducti affectibus, quin etiam proprio lucro moti nonnulla debita persolvunt; unde sæpissimè provenit, ut creditores privilegiati tenuioris quandoq; fortunæ defraudentur, gravissimæ huic corruptelæ imò manifestæ iniquitati opportunum adhibere remedium cupientes, omnibus & singulis Testamentorum Executoribus severissimè inhibemus, ne viribus hæreditatis non perspectis ullis ad honestam sepulturam omninò non necessarijs expensis eandem